

התאחדות הרבנים דארה"ב וקנדא

בס"ד

אל תשמח ישראל אל גיל כעמים (הושע ט')

הנה ידוע גודל כח הנגינה שבכחה להעלות הנפש ולעורר דביקות להקב"ה, וכמאמר חז"ל (מ"ר בראשית) למה נקרא שמה שמחת בית השואבה שמשם היו שואבין רוח"ק, חזינן מזה גודל כח הנגינה להעלות הנפש לקדושה.

ולעומת זאת השירים והתנועות הנובעים מהגויים מעוררים את הנפש לטומאה וזוהמא רח"ל, וז"ל הרמ"א באו"ח ס' נ"ג בשם הכלבו "ש"ץ המנבל פיו או שמנגן בשירי הנכרים ממחין בידו", ובכלבו כתב "ואם אינו שומע מסלקין אותו". וכתב בעל מעשה רוקח בהלכות תפלה דד"ז נאמר בכל שיר נכרי אע"ג דלא הוי לע"ז, ועוד כתב בעל מעשה רוקח דמשמע מהמג"א דאפילו אם אינו מנגן המילות רק הניגון בעלמא של גוים אסור. והא לך לשון החיד"א בספר עבודת הקודש: והוא בדוק ומנוסה דהשר שירי עגבים יטמא, ואפילו אם אינו ניכר מתחילה יהי' ניכר לבסוף וגם יהי' ניכר בחיצוניותו. וכ"כ כתב בספר אצבע דרך החיים (דף ק') דהניגון הנכרי יפסידהו כי הכניס הטינופת במקום הקודש.

לדאבונינו נשתרבב לתוך מחנינו, שירים הלקוחים משירי העכו"ם, בתנועות שונים ומשונים המעוררים רוח הטומאה דקליפה ונכנסים בנפש האדם כארס של עכנאי.

והמנגנים המתחדשים לוקחים פסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל ומערבים אותם בתנועות תועבה של הגרועים שבאומות. ואפילו להכניס פסוקי שיר השירים בסתם שירים, צווחה הגמ' (סנהדרין ק"א) עשאוני בני ככנור שמנגנים בו לצים. וכ"ש להכניס פסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל למקומות טינופת כאילו, שע"ז ודאי שכינה הקדושה מייללת ובוכה להכניס פסוקים הקדושים מתנ"ך לעמקי הטומאה הנוראה של הניגונים של הגרועים שבאומות.

ומה גדול הכאב שאצל שמחות נישואין שעושים אז יסוד לבית נאמן בישראל, מצא היצה"ר מקומו ומנגנים ניגונים אלו ע"י המזמרים והמנגנים, וכמעט שהבית חתנות נהפך לבתי תיאטראות לשיר שם ניגונים אלו בהוללות והפקרות כטבע ניגונים אלו, וגם נהפך עי"ז אופן הריקוד לדרכי הגוים ונימוסיהם שלא שיערנו מעולם, ועוד בשנת תשס"ב לפ"ק יצא מאתנו כרוז, עם תקנות נחוצות.

ומענין לענין, כאן המקום להתריע על ה"טעיפס" שנתחברו ע"י אנשים קלים, במלבושי חסידים. אמנם הניגונים הם של עכו"ם שטפלו להם פסוקים וחרוזים בלשון "אידיש" המדוברת, ובקרבת טמון רוחא דמסאבותא רח"ל, וכל יהודי החרד לנפשו ונפשות ביתו ירחק מהם, ולא יניח להביא אותם לביתו.

ע"כ פונים אנו לכל הקהל הקודש, חדלו לכם מדרך זה הסירו את אלהי הנכר, החזירו עטרה ליושנה לשיר ניגונים שנתחברו ע"י אנשים יראים המעוררים לקדושה, החזירו עטרת תפארתינו ליושנה ואל תלכו לרעות בשדות אחרים כי תוצאותי' מי ישורנה, קיימו הפסוק (הושע ט') אל תשמח ישראל אל גיל כעמים.

ובזכות זה נזכה לבנות בתים נאמנים לה' ולתורתו, ולראות בביאת גואל צדק בב"א

בחודש כסלו תשס"ו לפ"ק

התאחדות הרבנים דארה"ב וקנדא